

vil man med søde Ord løfte Landmændene til at gaa videre i Beskyttelse af den indenlandske Produktion, nu skal man til at beskytte selve Landbruget. Det lyder jo meget kjønt. Det er det, der er blevet sagt i Tydskland: "Wenn der Bauer Geld hat, haben Alle Geld." og som ogsaa er kommet frem i Sverig, hvor man har gjentaget Sætningen om, at hvis Bonden har Penge, har Alle Penge. Og nu endelig er man begyndt her i Danmark at fortælle os: Har Landboerne Penge, saa har Alle Penge, saa kommer den almindelige Bestand over os Alle. Men de Herrer, der tro paa disse Ord, have ikke set efter, hvad der ligger i dem, og de har ikke givet Agt paa, hvorledes Reaktionen er kommen frem i de andre Lande, og hvem det er, der har anført denne Reaktion. Det er ikke de mindre Landbrugere, og det er ikke Arbeidere. De have ikke ført an, hverken i Tydskland eller i Sverig. Enhver, som har fulgt en lille Smule med, vil vide, at det er de større Industriidrivende og Godseierne, som have slaaet sig sammen baade i Tydskland og i Sverig, og i det Mindste i det sidste Land have de, der ere stillede paa lignende Maade som hos os det mindre Landbrug, og Repræsentanterne for dette, modsat sig denne forøgede Beskyttelse, og det er jo saa naturligt. Hvad vilde nemlig Følgen for Landbruget og navnlig for den mindre jordbesiddende Del af Landbruget blive, dersom vi skulde ind paa at have Beskyttelse f. Ex. for Heste, saaledes som den høitærede Minister ønskede det? Tror Nogen for Alvor paa, at det vilde hjælpe Landbruget med en eneste Dre? Er der Nogen, der virkelig for Alvor tror, at vi her i Danmark bestemme Prisen paa vore Heste, som jo er en Exportartikel? Tæge vi f. Ex. Marstallet 1886, saa vil man se, at vi have indført 3,900 Heste til en Pris af 902,700 Kr., men samtidig har vor Udførsel været 13,139 Stykker, hvorfor vi have faaet en Sum af 8,540,356 Kr., altsaa have vi havt et rent Overflud paa Udførselen af Heste og Føl af 7,637,650 Kr. Tror nu Nogen virkelig, at dersom Franskmændene og Tydsterne ikke kom og kjøbte vore Heste, vilde Prisen blive højere, selv om vi forbød Svenskerne at indføre deres Heste? Det kan Ingen for Alvor tro. Man maa jo desuden ikke glemme, at de Heste, som vi indføre, ere velnærede for ikke at sige fede Heste, medens de svenske Heste, vi faae ind her i Landet, kun indføres til Arbeidsbrug, fordi man vil spare paa vore egne, som man faar en bedre Pris for. Jeg synes altsaa, at den ærede sidste Taler har fuldstændig Ret i den Opfattelse, han har gjort gjældende lige overfor den

høitærede Minister, men i alt Fald tror jeg, at man kan sige sig selv at hvor Exporten er saa meget større end Importen, har en Toldbeskyttelse ikke Meget at sige; det er en Illusion at tro paa dette. Dersom man nu vil gaa til Kornet — den høitærede Minister mente, at det var særlig Mais, det søiede han til umiddelbart efter, at han havde nævnt Korntolden — saa vil man jo se, at Maizen udføres tilbels kun for at erstatte Kornet, og en Toldbeskyttelse her vil altsaa fordyre Kornet, og den ærede sidste Taler havde virkelig fuldstændig Ret i, at det vilde have været ret ejendommeligt navnlig det foregaaende Aar, da vore vigtigste Udførselsartikler stod i lav Pris, baade Fedevarer og Kreaturer, om vi havde forhøiet Prisen paa det Raaprodukt, som skulde frembringe disse Udførselsartikler. Jeg tror ikke, det vilde have været en Vinding for nogen Landmand. Jeg benægter ikke, at en Told, f. Ex. paa Dug og maasse ogsaa paa Mais kan have Betydning for enkelte større Godseiere, jeg tør ikke bestemt benægte det, men hvad jeg kan se af den Statistik, som foreligger baade her og andre Steder, er, at en saadan Told ikke kan blive til Fordel for det mindre Landbrug og heller ikke for den arbejdende Klasse i Danmark. Disse Udtalelser om, at vi skulle beskytte vort Landbrug, for at Arbejderne kunde faae en større Løn og leve bedre, ere smukke Slagord, men baade Historien og Statistiken vise, at de holde ikke Stik. Thi det ærede Medlem, der talte sidst, har fuldstændig Ret i, at i England, hvor de tilbels have Frihandel, arbeide de dyrere end i Tydskland, hvor de ere omgivne af en Toldring, det er der vist Ingen, der vil nægte. Saaledes kan man fortsætte, men jeg skal ikke gjøre det. Nei, Arbeidsprisen afhænger hverken af Beskyttelse eller Frihandel, men af, om der er Tilbud og Efterpørgsel af Arbeide, og man tvinger ingenlunde let Prisen ud over det Niveau eller det Minimum, som Arbeideren kan leve af. Det er egentlig Reglen for Arbeidslønnen. Her i Danmark ere vi Gudskelov stillede saaledes, at Arbeideren er vant til noget bedre Koft end i Sverig og Tydskland, og derfor fordrer Arbejderne ogsaa her større Løn, og det vilde være heldigt, om de kunde komme til at fordrer større Løn og leve bedre endnu; men det afhænger hverken af Frihandel eller Beskyttelse. Nei, lad os blive fri for Slagord; de kunne være gode paa en Valgtribune, men de holde ikke stik for en grundig gjenomtænkta Opfattelse. Jeg skal ikke videre forfølge disse Spørgsmaal. Jeg skal kun hævde dette, at de Herrer kunne være overbeviste om, at i de Lande, hvor man har